

Kr. udstedte Banen Præferenceaktier til et Beløb af 1 Million Kr., og nu troede man, at, naar Banens Anlæg og Omkostninger beløb sig til det, der her er nævnt, og naar Tilskudet fra de Private og Andre løb op til 1,530,000 Kr., maatte Præferenceaktier til et Beløb af 1 Mill. Kroner kunne andringses med et Tab af 40 pSt. Jeg tror ikke, at man let vilde kunne komme til at give Private Koncession paa Anlægget af en Bane, naar man vilde fordre mere betryggende Betingelser end dem, der vare tilstede her. Jeg tror i det Hele ikke, at det vilde have været muligt at komme til at anlægge private Baner, naar man vilde forlange hele den Sum, som var fornøden til Anlægget, liggende paa Vordet, og jeg tror ikke, at man kan erhverve fast Prioritet i en Bane — hvis man tænker sig Noget af Summen tilveiebragt ved Prioritet — førend den i det Væsentligste er færdig. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at, naar man i det Hele vil tilstede private Baners Bygning paa Vilkaar, som ere mulige, saa maa man antage disse Vilkaar for at være fyldestgjørende. Det har senere vist sig ved Bygningen af Banen, at Overslaget er overfædet med 150,000 Kr. Dette er et Tilfælde, som ikke kunde forudses, dengang Koncessionen blev given, men selv med dette Tillæg af 150,000 Kr. forekommer det mig, at der kunde være al Sandsynlighed for, at Anlægskapitalen var til Stede paa en betryggende Maade. Det er jo ganske sikkert de uheldige Forhold, som her have tilveiebragt Vanskeligheder, der under andre Omstændigheder ikke vilde være komne til Stede.

Bojsen: Jeg skal holde mig den ærede Formands Tilhold efterrettelig og ikke komme ind paa Storpolitik, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Der er dog en Bemærkning, som jeg er nødt til at gjøre, da den ubetydelig berører den Sag, som her forhandles. Det ærede Medlem mente nemlig at finde en Uoverensstemmelse mellem vor Gruppes Forhandlingspolitik og det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen), idet han fortolkede dette Forslag, som om det gik ud paa at begrave det Hele. Det ærede Medlem opnaar kun at skabe denne Uoverensstemmelse ved at tilføie de Ord, at Forslaget gaar ud paa at begrave det Hele. Det ærede Medlem maa meget vel erindre, at selv om man i et enkelt Tilfælde som dette

maatte finde det rigtigt ikke at fortsætte Diskussionen, begraver man ikke derved Forhandlingen; men det, som det ærede Medlem havde villet, vil skulde foretage os isjor, var netop at faae det Hele begravet. Imidlertid har det ærede Medlem ønsket, at der skulde blive Anledning til nyere Undersøgelse af den foreliggende Sag, altsaa vel i et Udvalg, hvor han ønsker forskellige Oplysninger fremsatte. Naar det ærede Medlem ønskede dette, saa ser jeg ikke, hvorfor han da ikke vil følge den Opfordring, der er rettet til ham om at stemme imod det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) stillede Forslag, idet han da vil opnaa sit Ønske om at faae tilveiebragt de fornødne Undersøgelser. Jeg ser ikke, at der kan være tilstrækkelig Anledning for det ærede Medlem til at forandre sin Opfattelse af Hensyn til, hvorledes andre Medlemmer stille sig. Jeg vil isvrigt gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selv om det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds stillede Forslag blev vedtaget, var han dog ikke afslaaen fra at faae disse Undersøgelser anstillede, idet der jo vil blive Anledning til paa et andet Sted, i et andet Udvalg, nemlig Finantsudvalget, nærmere at drøfte den Gendemaade, som Regjeringen har udvist lige overfor de her omhandlede Baner. Jeg skal kun i Forbigaaende gjøre opmærksom paa, at jeg synes, at det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds var i en temmelig stor Konfusion i sin Tankegang, idet han begyndte med at sige, at han som Mindretal var nødt til at bøie sig for det toneangivende Majoral og derfor vilde afholde sig fra at stemme — eller hvad nu Udvaldet af hans Overveielse vilde blive; men senere hen i sit Foredrag udtalte han, og det endog meget tyndigt, at Regjeringens Optræden i denne Sag var af den Bestaafenhed, at den affaar enhver Forhandling. De to Betragtningssmaader er det noget vanskeligt at forene. Jeg skal ikke forfølge disse Betragtninger videre, men gjøre opmærksom paa, at vi her forhandle tvende Spørgsmaal, som ganske vist staa noget i Forbindelse med hinanden, men som man dog maa vide at holde ude fra hinanden. Det ene er Spørgsmaalet om Regjeringens Afspænd med Hensyn til at yde de omhandlede Jernbaneselskaber de ydede Laan, det ene paa 770,000 Kr., det andet paa 150,000 Kr. Det er et Spørgsmaal for sig, et særskilt finantsielt Spørgsmaal, som vi jo ville komme tilbage til ved Finantslovens fortsatte Behandling. Men ved